

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-952/2018 г.

София, 02.05.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.02.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-952/23.11.2018 г., подадена от К.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.Т. с изложени твърдения за нарушение на правата предоставени му със ЗЗЛД посредством осъществявано на работното му място видеонаблюдение.

Жалбоподателят информира, че е изнудван и заплашван от бившата си работодателка П.К. – управител на „М.“ ЕООД, гр. П. Твърди, че на работното му място, без негово знание и съгласие са поставени камери за видеонаблюдение, а достъп до кадрите има работодателят му, който го заплашва и изнудва след прекратяване на сключения между тях трудов договор, с цел финансово облагодетелстване.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕООД е изискано писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор от дружеството информират, че причина за видеонаблюдението осъществявано в заведение на дружеството находящо се в ***** са злоупотреби и кражби от страна на жалбоподателя К.Т. и негова колежка Ш., същите служители в заведението. Допълват, че по случая е образувано производство в Окръжна прокуратура – П., а записи от камери са предоставени на разследващите като доказателство за злоупотреби от г-н К.Т. и г-жа Ш. в особено големи размери. Представят заповед № 24/01.08.2018 г. по описа на дружеството относно осъществяваното видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при

осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – „М.“ ЕООД – юридическо лице администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679, предвид обстоятелството, че последното само определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „М.“ ЕООД посредством видеонаблюдение осъществявано на адрес ***** в заведение за бързо хранене, същото работно място на жалбоподателя.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, наведено 16.01.2019 г. жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – К.Т. и ответна страна – „М.“ ЕООД. Жалбата е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание на 20.02.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбата, обективирана в констативен акт № ППН-02-15/11.01.2019 г. Проверяващият екип на комисията е констатирал, че към момента на проверката, в имота е монтирана камера за видеонаблюдение, която не извършва записи на видеокадри. По сведения на представляващия дружеството управител г-жа К.

камерата е поставена в заведението на 15.09.2018 г., с цел наблюдение на персонала. Камерата е с марка Foscam, модел FI8918W. IP камера, 640 x 480 (VGA) резолюция с 15кад/сек, MJPEG компресия, 1/4" CMOS сензор. 0,5 Lux, инфрачервено осветление до 8м, обектив 3.6мм, вграден микрофон, аудио изход, определяне на потребителски достъп. Достъп до видеокадрите от камерата в реално време имат управителят г-жа К. и салонният управител г-н П.

Проверяващият екип е установил, че П.К. е изтеглила мобилно приложение Record it, чрез което е направила видеозаписи от камерата на 15.09.2018 г., 16.09.2018 г. и 22.09.2018 г. на мобилния си телефон. От устните изявления на управителя и от показаните на място записи от мобилния телефон е установено, че подателят на сигнала К.Т. е записан, по време на работа в проверявания обект на 15.09.2018 г., на 16.09.2018 г. и на 22.09.2018 г., като трите записа се съхраняват в мобилното устройство на управителя на дружеството за неопределен период от време. От извършените три видеозаписа лицето К.Т., може да бъде физически идентифициран. Проверяващият екип е констатирал, че липсва писмено съгласие за видеонаблюдение от страна на К.Т.

Проверяващият екип е констатирал от показаното мобилно устройство - телефон на управителя, чрез който се извършва наблюдение в реално време, че периметърът на видеозаснемане от монтираната камера е само и единствено вътре в заведението, като не обхваща външните обществени места – прилежащи улица и тротоар.

При извършения оглед на заведението за бързо хранене е констатирано, че на видни места има поставени общо 5 (пет) информационни стикера, които предупреждават за осъществяване на видеонаблюдение.

На проведено на 20.02.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-952/23.11.2018 г. е неоснователна.

Страните не спорят, а и видно от събраните доказателства и в частност трудов договор № 43/16.05.2018 г., по описа на „М.“ ЕООД е, че жалбоподателят е бил в трудови правоотношения с дружеството, същите прекратени на 12.10.2018 г. Не е спорно, че длъжността „готвач заведение за бързо хранене“ жалбоподателят е

изпълнявал в заведение за обществено хранене, собственост на „М.“ ЕООД, находящо се в *****. Безспорно установено е осъществявано в заведението видеонаблюдение посредством една камера, чрез която се извършва наблюдение в реално време само и единствено вътре в заведението, като периметъра на видеонаблюдение не обхваща външните обществени места – прилежащи улица и тротоар. Достъп до видеокадри от камерата в реално време имат управителят на дружеството - г-жа К. и салонният управител г-н П. Няма данни, а и липсват твърдения или доказателства, достъп до кадрите да имат трети лица. Безспорно установено е, че към 11.01.2019 г. в мобилното устройство на управителя на дружеството се съхраняват три записа от 15.09.2018 г., 16.09.2018 г. и 22.09.2018 г. от камерата за видеонаблюдение, съдържащи изображение на жалбоподателя на работното му място.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Понятието е доразвито в чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която разпоредба „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице, в конкретния случай образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, съответно чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия,

което е предпоставка за законосъобразност на обработването, като аналогична е и разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента.

Предвид събраните по преписката доказателства Комисията счита, че осъществяването видеонаблюдение е законосъобразно по аргумент от чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД - необходимо за целите на легитимните интереси на администратора на лични данни, а именно охрана на имуществото му и защита правата на администратора и доказване на исковата му претенция пред правораздавателните органи. Интерес, който е преимуществен пред този на физическото лице сезирало Комисията, още повече че жалбоподателят е информиран за осъществяването видеонаблюдение.

Обхвата на видеонаблюдението налага извода, че не е нарушена неприкосновеността на личността на жалбоподателя, предвид обстоятелството, че то не обхваща санитарните помещения и стаите за почивка, а вътрешната част на заведението където е местоработата на жалбоподателя, имуществото на дружеството и място на което се обслужват клиенти на заведението.

С оглед обхвата на видеонаблюдение може да се приеме също, че то се осъществява и в хипотезата на чл. 6, § 1, буква „г“ от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД - за защита на здравето и живота, както на служителите на дружеството, така и на клиентите на заведението.

Спазен е принципът на прозрачност при обработване на данните, а именно физическото лице е информирано за осъществяването видеонаблюдение. В тази връзка следва да се отбележи, че проверяващият екип е констатирал поставени стикери за видеонаблюдение, които предупреждават за осъществяването видеонаблюдение. Доказателства в обратна насока жалбоподателят не е ангажирал, макар да твърди, че липсват информационни табели за видеонаблюдението и същият не е знаел за осъществяването му.

Безспорно, липсват доказателства за изразено от жалбоподателя писмено съгласие за видеонаблюдението, но предвид обстоятелството, че условията посочени чл. 6, § 1 от Регламента, респективно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия се налага извода, че макар да не е налице изрично писмено съгласие на жалбоподателя за обработване на личните му данни във връзка с осъществяването видеонаблюдение, то същото е законосъобразно предвид наличието на други от посочените в разпоредбите условия за допустимост и законосъобразност на

обработването, а именно наличие на легитимен интерес на администратора и защита на здравето и живота на служителите на дружеството и клиентите на заведението.

От събраните по преписката доказателства не се установи личните данни на жалбоподателя да са обработени за цели различни от тези за които са събрани. Твърденията на г-н К.Т. в обратна насока, а именно за недобросъвестно и незаконосъобразно използване на личните му данни, събрани чрез видеонаблюдение, за осъществяван спрямо него заплахи и изнудване, са недоказани.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

Р Е Ш И:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба рег. № ППН-01-952/23.11.2018 г. подадена от К.Т. срещу „М.“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - П.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/